

Міністерство освіти і науки України
Управління молоді та спорту Сумської обласної державної адміністрації
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Сумський державний університет
Тираспольський державний університет імені Т. Г. Шевченка (Молдова)

**ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ
ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ФАХІВЦІВ
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
ІІ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(Україна, Суми, 16–17 квітня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ В УКРАЇНІ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Горбатко Ю. О., студ, Сірик А. Є., ст. викл.
Сумський державний університет
yulaha4@gmail.com

Нормативно-правова база фізичного виховання і спорту в Україні сформована здебільшого підзаконними нормативно-правовими актами. Також збереглися ряд актів ще радянських часів. Через це нормативно-правова база фізичної культури і спорту в Україні є суперечливою, що і викликає необхідність детального наукового вивчення нормативно-правового регулювання, вдосконалення і зміни нормативно-правової бази фізичного виховання та спорту в Україні.

Однією з центральних проблем формування системи фізичного виховання є підготовка навчальних програм, тому що вони визначають обсяг знань, умінь і навичок виконувати рухові дії, що підлягають засвоєнню за роками навчання і сприяють розвитку особи відповідно до державних вимог у цій галузі.

Для забезпечення державних інтересів у фізичному вихованні дітей і учнівської молоді, з одного боку, та захисту прав навчальних закладів щодо визначення змісту і засобів фізичного виховання учнівської молоді, передбачених статтею 12 Закону України «Про фізичну культуру і спорт», з іншого боку, сьогодні розробляються програми трьох рівнів: базові, регіональні і робочі. Така градація програм передбачена «Державними вимогами до навчальних програм з фізичного виховання в процесі освіти», затвердженими Міністерством освіти України 25.05.1998р. (Наказ №188) [2].

Аналіз останніх досліджень та публікацій показав, що на сучасному етапі в Україні триває формування нормативно-правового забезпечення розвитку різних галузевих сфер. На думку експертів, якнайповніше віддзеркалення спорт знайшов

в конституціях колишніх країн соціалістичної співдружності - низки східноєвропейських країн. Наприклад, Конституція Угорщини гарантує право всіх громадян на заняття спортом, а держава відповідає за розвиток фізичної культури і спорту [3].

Професор Ж. Б. Вера (Іспанія) відзначає, що включення поняття «спорт» в тексти конституцій різних держав має принципове значення, оскільки припускає створення надійної бази для розробки і здійснення програм розвитку фізичного виховання і спорту [4, с.73].

На відміну від українського закону, французький «Закон про організацію і розвиток фізичної і спортивної діяльності» 1984 рік включає питання розвитку як аматорського, так і професійного спорту. У статті 1 Закону сказано, що розвиток фізичної культури і спорту є обов'язком держави і спортивного руху. Держава в співпраці із спортивним рухом забезпечує спортсменам високого класу необхідні умови для підвищення своєї майстерності і професіоналізму.

Аналіз прийнятих законодавчих актів у галузі спорту показує, що поза їх сферою залишаються поки питання соціальної захищеності спортсменів, хоча за останні 10 років питання матеріальної зацікавленості спортсменів високого класу постійно знаходяться під контролем урядів багатьох країн.

Література:

1. Конституція України : прийнята на 5-й сесії Верховної Ради України 28 черв. 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – С. 141.
2. Про фізичну культуру і спорт : Закон України від 24 груд. 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 14. – С. 80.
3. Конституции государств Центральной и Восточной Европы / отв. ред. Н. В. Варламова. – М., 1997.
4. Сарагоса Ф. М. Завтра всегда поздно : пер. с исп. / Ф. М. Сарагоса. – М., 1989.